

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 15 dinarjev na leto. Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru. — Poština plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik III.

V Ljubljani, dne 15. marca 1923.

6. številka

JOJA:

Organizacija.

(Nadaljevanje.)

V »Našem Glasu« sem čital, da imajo poštne uslužbenci v Sloveniji sedem društev. Po mojem računu jih je — osem. Ker so vsa ta društva zvezana še v Zvezo poštних organizacij, imamo torej poštarji celo devet društvenih predsednikov. Izgleda, kakor da bi mi ravno ta cilj zasledovali.

Namesto združenja v enotno, močno organizacijo, se cepimo v vse mogoče »saveze«, zveze in društva. Cepimo se po šolski izobrazbi, po službenem položaju, po činu itd., kakor da bi bila to paradna, ne pa bojna društva. Škoda, da ne nosimo več uniform: ustanovili bi namreč oni, ki bi imeli po dve zlati zvezdi, svoje društvo, oni s tremi zopet svoje, kak »savez« bi pa tvorili oni, ki bi imeli zlate ovratnike. Uradniki direkcije se bodo separirali v lastno društvo; uslužbenci erarnih pošt v lastno, da se bodo ločili od onih pri »neerarnih«. Posobno društvo ustanovijo tudi tisti, ki so imeli pod Avstrijo blaglasnejše titeljne, da si pribore statum quo ante.

Če bo šlo v takem pojmovanju organizacije naprej, sem uverjen, da bo število društev v doglednem času močno naraslo, v kvadratnem sorazmerju pa bo padala moč teh društev.

Morda čutite preveč ironije v mojih izvajanjih, pa verjemite mi, pri nas se je ustanovilo novo društvo iz razloga, češ da predstojnik ne more sedeti s svojim podrejenim uslužbencem v istem društvu. K meni je prišel tovariš, ki me je resno nagovarjal, da bi ustanovilo poltucata poštarjev, ki smo bili pri napredovanju prezrti, lastno društvo. Po takih izkušnjah mislim, da ni nobena beseda preostra.

Vsi poštne uslužbenci v Sloveniji morajo imeti samo eno društvo. Jasno je, da imajo posamezne kategorije svoje posebne zahteve in težnje, toda zato vendar še ni treba toliko društev, kolikor je kategorij.

Tisto enotno društvo, ki naj bi se imenovalo »Društvo poštних uslužbencev v Sloveniji«, bi bilo prikrojeno slično kakor je sedaj naša »Zveza poštних organizacij«. Vsaka kategorija bi poslala svoje najagilnejše tovariše v odbor, ki bi štel 24 članov. Predsednik društva bi bil v glavnem reprezentant poštne organizacije na zunaj, udeleževal bi se kongresov in posvetovanj v drugih pokrajinah države s kolikor mogoče točnim pooblastilom društvenega odbora. S tem si prihrani društvo tudi na visokih potovalnih stroških, ker bi pošiljalo praviloma (razen z dovoljenimi izjemami) samo predsednika na zunanja zborovanja.

Duša notranjega društvenega poslovanja pa bi bil tajnik, ki bi moral biti za svoje delo nagrajen. Ta bi vodil korespondenco in vzdrževal kar najzihvalnejše stike z vsemi središčnimi kraji v Sloveniji. In to pismeno, ob važnih prilikah pa s sestanki v večjih krajih. Njegova skrb bi bila tudi informirati članstvo o vseh ukrepih, sklepih in korakih, ki jih je napravila organizacija za svoje člane, v službenem glasilu organizacije (»Poštni Glasnik«). Upravičeno se izprašujejo sedaj člani: »Kaj pa organizacija dela? Ali spi, čedalje huje je, živeti ne moremo več, tiste krone za organizacijo si še pritrngamo, toda organizacija ne da nobenega življenskega znaka od sebe.«

Upravičeno, pravim, se pritožujejo člani nad tem. Pa vendar vem, da imajo društva redne seje, da se izmenjavajo misli in predlogi na teh sejah, da se gotovo včasih tudi kaj sklene, toda v javnost ne prodre nobena vest, kaj se godi za nami in brez nas. To je velika pogrška. Zakaj pa imamo svoj list? Vsekakor bolj potrebne nego razlike med poštnim redom in novim pravilnikom (ki spadajo edino v »Službeni list«), bi bile točne, objektivne in izčrpne vesti iz delovanja organizacije.

Z zanimivim dopisovanjem v društveno glasilo o podrobnem delovanju društva se bo pomnožilo ne samo število naročnikov, nego — kar je važnejše — pomnožilo se bo zanimanje članov za organizacijo. Iz neprestanega stika organizacije s svojimi člani potom lista, sestankov itd. bodo spoznali člani delo organizacije, in v tem spoznanju bo prijel marsikdo tudi sam za delo, ki tvori ravno prvo točko našega programa.

Rekel sem, da naj izvolijo člani iz svoje sredine najagilnejše tovariše v vodstvo organizacije. Pa ne samo agilni morajo biti voditelji, nego tudi odločni, neustrašni in neuklonljivi. Zavedati se morajo, da v službi organizacije niso podrejeni ali nadrejeni uslužbenci, nego odposlanci vseh poštних uslužbencev, da je torej njihova dolžnost, zastopati organizirane člane po svojih najboljših močeh in zmožnostih. Pa odkritosrčni morajo biti. Hvalevredno in koristno je, kdor je dober diplomat, toda le v pogajanjih, prošnjah, intervencijah itd., ne pa kadar stopi v stik s člani, da jih informira o storjenih ali nameravnih korakih. Takrat je le odkritost in brezpogojna resnica na mestu.

Ne vem, kdo je zanesel v našo organizacijo to napačno stališče, da se povedo članom samo ugodne stvari, neugodne se pa zamolče ali vsaj olepšajo. Če ne more organizacija ob času kakega sestanka, občnega zbora, ali pa tudi v slučaju posameznih »upitov« ničesar ugodnega poročati, takrat se skriva za — ob-

ljube in slika bodočnost, če ne ravno v rožnatih, pa dosledno v lepših barvah nego jih tista bodočnost resnično prinese.

Zakaj tako? Komu naj tako slepo mišljenje koristi? Saj vendar nismo otroci, ki jih jokajoče tolažijo z Miklavžem. Mi smo — ali vsaj moramo biti — bojna organizacija, v vsakem boju pa so zmage in — porazi. Kakor ni prvih poveličevati, tako ni drugih zamolčavati. Vsak član društva ima pravico do jasnega vpogleda v notranje poslovanje organizacije, do čistega vina, pa naj bo letina dobra ali slaba. (Dalje prihodnjic.)

Gospodarski in stanovski del.

Res, bodimo iskreni!

Kdo bi si mislil, da bo napravil tisti nedolžni člančič »Non plus ultra« tak vrišč in piš po naši »šumi«. Vse kaže, da je zadel v živo, zakaj resnica v oči bode.

Od vseh strani ugovori. Duhoviti »gromovnik« je nastopil celo z dokazi, ki se mi pa zde do pičice podobni tistim studentovskim: koliko je polovica od dvanajstih? Seveda sem pričakoval odgovor: šest. Ni res, sedem, takoj dokazem. Napišem rimsko številko XII in jo razpolovim z vodoravno črto čez križišče desetice: XII. Pa dobim dve VII; seveda ena je postavljena na glavo. Quod erat demonstrandum!

Naš neznan znanec je namreč izteknil za svoj dokaz belo vrano, zdaj jo pa kaže svojim čitateljem: Glejte, kako napredujejo maturantje! »Vstopil je v poštno službo leta 1914, pred vojno kot praktikant, odšel ob mobilizaciji v vojsko in bil v vojski do prevrata. Zdaj pa je preveden v svojstvo kontrolorja V. klase!«

Ni vrag, da ne bi kaj takega držalo! In ta primer ni niti neresničen; zagotetka, ki je tukaj ne bomo reševali. Lepo pa ni, če se postavlja na ta način pravica na glavo, krivica pa skriva s tem, da se generalizira ta osamljeni slučaj, dasi pisec tistih vrstic prav dobro ve, zakaj je ta pragmatični uradnik »pri nas napredoval proti vsakemu zakonu do tega čina v teku enega samega leta.«

Ne, to ni pošteno, če se izrazim prav milo, ako sem prepričan, da je zadeva v resnici vsa drugačna, pa jo vendar navajam za neovrgljiv dokaz. Pripominjam še, da ni maturant tisti »dosti mlajši, a izborno kvalificirani uradnik«, ki sem ga imel v mislih.

Z »volom« in »skromno miško« se je pa kar osmešil. Jaz sem trdil, da »vol« visoko odvaga »miško«, po njegovem izvajanju pa bi imelo biti ravnovesje; pač, ne smemo mu delati krivice, miška je za nekaj centigramov (500 Din) lažja, a

če pride pogledat tiste »liste«, bo videl, da sta res oba enako težka.

Dični zagovornik »zveznega prezidenta« pa tudi ni iskren, zakaj če bi bil on v naši koži, bi grmel in rentočil vse drugače, in prav pošteno bi si »izposodil naše tovarišice«.

Je pa g. Kunst s svojim »Bodimo iskreni« že vse bolj iskren in odkrito srčen, ko pravi: »Izenačenje skupin pride v dobro poslovnemu osobju, ne vza-me pa pri tem popolnoma ničesar tovarišem maturantom.« (Primerjaj vola in miško.)

In dalje: »vsa argumentacija pri tem odporu maturantov je ta, da bi pri prihodnji pragmatiki potegnili sedanji poslovni prometne za eno kategorijo nižje.« Kaj ni ta argumentacija upravičena? To se bo bržčas tudi zgodilo, če vztrajamo še nadalje trdovratno v svoji brezbriznosti in se ne postavimo pravočasno po robu. G. Joja nam bere v »Organizaciji« levite prav po notah. Se bomo iztreznili? Menda vendar!

Gospodu tovarišu Kunstu se pa zdi »malo umestno«, če se oglašamo proti takemu izenačenju, da bi zdrknili v njih koš. —

Toda gospoda, roko na srcé! Bodimo res iskreni!

In zdaj vprašam: Kdo je bolj iskren in pravičen, tako imenovani »poslovni« ali »prometni«? Poslednji pripoznajo tovarišem najistom glede na njih višje študije najmanj štiri do šest let prednosti v plači in napredovanju.

Kaj pa »poslovni«? G. Kunst pravi: »vsi opravljamo isto službo (sic!), vsi smo enaki!« In na drugem mestu »prijorimo si složno, ramo ob rami mesto, na katerem se bode z nami tudi vi dobro počutili.« Raca na vodi, kaj pa hočete še več! Ti bi nam res po bratovsko rezali kruha!

Saj pravim, to bi bilo grmenja in treskanja, če bi bil n. pr. g. Joja v naših vrstah, tako je na vse dobro in prav.

Pa mi poreče kdo: V Srbiji — morda tudi na Hrvaškem, pa ne verjamem — imajo že leta in leta tako uredbo, pa ne ugovarja nihče.

Pa dobro! Kolikor je vsaj meni znano, imajo naši bratje tam preko, naši tovariši, približno vsi enake študije, trdim pa ne. To je torej vse kaj drugega. Pri nas pa ni tako in na to se bo moralo ozirati, vsaj v prehodnih določbah. Šele kadar izumrje ta generacija — in to gre hitro, vsak teden ponese enega ali tudi dva — in bodo sprejemni pogoji za vse enaki, potem bo tako izenačenje morda umestno, dokler nas pa ne iztrebite, se ne damo kar tako pod noge. In pri tem ostanem!

Naj odpravim s par besedami še tisto »prav staro uradnico«, ki se je potegnila za vse prizadete.

Saj se ji ne da bog ve kaj oporekati. Prav dobro je povedala, samo tisto naj bi bila rajša opustila, da je primerjala sebe z višjim uradnikom ali bolje: majhen uradič z veliko pošto. Kako se je treba sukati, kadar pride pošta — pa ne prazna vreča in brez paketov, ampak več sto nabasanih pisemskih vreč in celi vagoni paketov — to mi starejši in še mlajši prav dobro vemo; garali smo noč in dan v stabilnih, ambulantskih in kolo-dvorskih poštah, da ne govorim o telegrafu in telefonu. Vemo pa tudi, kako prihajajo pošte in pritiskajo stranke danes.

Ponesrečil se ji je zagovor, da so zlasti priletnejše uradnice povsod sposobne oziroma porabne; v splošnem ne zanikam, izjeme so povsod.

Vobče se pa strinjam z njenimi izvajaji. Sem, sem bil in bom zmerom za to, da gre samostojnim voditeljem (sic) višja plača nego tovarišem (sic), ki so prideljeni kaki erarni pošti, kjer so dobesedno skoraj brez vsakršne odgovornosti ter bolj ali manj enostransko izvežbani, kar je pa čisto naravno.

Glede predsednika »Zveze« in te poslednje, se pogovorimo drugje, da ne bo »izgledalo kot neka uvertura k občnemu zboru »Zveze«.

Zbog naše brezbriznosti si že mislim, kdo nam bo županil.

In s tem končam. Ne odgovarjam več.

»Popolnoma protizakonito!« — *Replik* na »Non plus ultra«. Tisti maturant, ki je baje v šestih mesecih po položenem izpitu postal oficial (X. čin. r.), je vstopil meseca januarja 1914. v poštno službo. Bil je mobiliziran in se je po mobilizaciji vrnil na svoje mesto. Po § 30. (4. odstavek, zadnji stavek) mu šteje vsa ta doba v napredovanje. V tem členu izražena pravica je le ponavljanje, ker je ta pravica zadržana v zakonu od 22. VI. 1878., drž. zak. št. 59 — § 6. — točka 1., 3. in 4. Dalje je izražena ta pravica v min. nar. od 26. februarja 1887., drž. zak. št. 3/1888 in v min. nar. od 3. septembra 1916., št. 10644/H. M. Glede krivice, ki se je zgodila oficiantu, naj izvoli pisec dokazati, da je bila protizakonita in uverjen sem, da bo deležen pravice. Če pa pisec samo domneva, da so pridobljene pravice že same po sebi zavarovane, ne da bi bilo to izrečeno v zakonu ali naredbi, se moti. Svetujem mu, da se vbodoče prej prepriča o zakonitosti takih slučajev. Pojasnil sem stvar, da ne bo javnost mnenja, da je stvar res taka, kakor jo je naslikal nevedni pisec, na vsako izmišljeno ali domnevano stvar pa ne bomo odgovarjali. — Tudi g. Kunstu bi pripomnil k njegovemu članku, da njegova organizacija pač smatra za potrebno, da korakamo skupno, kadar gre za njene koristi. Društvo, čigar član je on, je pa izstopilo iz Osrednje zveze. Tam se ne bije boj samo za njene interese, ampak za interese vseh — in od tam odhajate? Ne potrebujemo izgovora — komentar smo si že napravili. Vsak je sam sebi najbližji — tako misli mnogo ljudi.

Organizatorično gibanje.

Občni zbor Društva poštnih uradnikov in uradnic.

V nedeljo, 4. marca t. l., se je vršil redni občni zbor Društva poštnih uradnikov in uradnic v pismonoški dvorani glavne pošte v Mariboru. Udeležba je bila ogromna — do 100 članov — razpoloženje sijajno. Žal je skrajno slabo vreme gotovo zadržalo marsikakega tovariša, da se ni udeležil letošnjega občnega zbora ter z nami vred manifestiral za slovo, ojačenje in napredek našega društva.

Da zadostimo željam onih članov, ki se zbora niso mogli udeležiti, podajemo v naslednjem obširen potek letošnjega občnega zbora:

1. Poročilo predsednika, ki izvaja:

Otvorjam današnji občni zbor ter Vas najsrčneje pozdravljam. Čast mi je,

da Vam predstavim zastopnika poštne direkcije g. dr. Lebarja, predsednika Zveze g. Urbančiča in zastopnika Društva poštnih prometnih uradnikov g. Jereba.

Preden nadaljujem, naj se spominjam tudi preminulih naših članov in tovarišev upravnikov Antona Jurkiča v Škofji Loki in Ivana Svetine v Radovljici. Blag jim spomin! Prosim, da v znak spoštovanja vstanete!

Ne bom poročal obširno o uspehih, ki jih je doseglo društvo v preteklem letu in tudi ne bom trdil, da so uspehi izključno zasluga naše organizacije. Škodilo pa menda ne bo, ako omenim nekatere pridobitve, ki smo jih dosegli. Pri-vremeni poštarji so dobili uradniške draginjske doklade, pisarniške pomožne moči pri čekovnem zavodu so dobile zvišane draginjske doklade od 13 na 17 Din, vsi privremeni poštarji II. klase so postali pred kratkim poštarji I. klase. Vojna leta so se vštela osmim bivšim oficiantom, ki so že pred vojsko služili pri pošti. Ambulantne pristojbine so se znatno zvišale in tudi uradne povprečnine so se zvišale v toliko, kolikor jih je bilo direkciji možno zvišati iz kredita, ki ji je bil dan na razpolago. Dosegli smo, da se morajo pripuščati k izpitu iz državnega računovodstva tudi oni državni namočenci, ki nimajo mature. Največja pridobitev pa je gotovo ta, da se je predvsem uradniško osebje po uredbi o ustrojstvu ministrstva pošta i stanica. Delni uspeh so dosegli tudi odpravniki, posebno nekvalificirani, vendar, žal, ravno za to vrsto uradništva ne moremo zaznamovati povoljnih uspehov, kljub temu, da smo ravno za nje veliko pisarili, telegrafirali, tekali in trkali. Trudili smo se istotako za zboljšanje položaja pisarniškim manipulantom in pisarniškim pomožnim močem, toda brez posebnega uspeha. Naša naloga bo, da se bomo tudi v tem letu zavzeli z vso vnetostjo za te kategorije, in upati je v tekočem letu boljših uspehov. Navada je, da se vsak občni zbor konča s sprejetjem resolucije, v kateri se naštevajo zahteve in želje organizacije. Take resolucije so nekak delovni program novega odbora. Iz dobrega vira in tudi iz lastne skušnje vem, da ostanejo take resolucije nerešene, ker se pač ne morejo dodeliti nobenemu referentu. Držimo se rajši poti, ki je pametnejša, da se namreč za vsako zadevo naredi posebna vloga.

Dovolite mi, da se na tem mestu najtopleje zahvalim vsem, ki so me v prošlem poslovnem letu podpirali. V dolžnost si štejem, da se najsrčneje zahvalim tudi poštni direkciji, ki mi je stregla vedno in povsod v roko in prosim g. dr. Lebarja, da to zahvalo sporoči na pristojnem mestu. Velikokrat sem bil ob najrazličnejših urah sprejet v deputaciji ali tudi sam kot zastopnik organizacije pri g. direktorju dr. Debelaku ali pri navzočem šefu osebnega odseka g. dr. Lebarju, a vedno sem našel razumevanje za zahtevo in vsestransko podporo. Marsikateremu tovarišu ali tovarišici se je pri tem spolnila upravičena želja. Reklo se mi je tudi ne, ni mogoče, a navadno sem to vedel že naprej, ker je bila prošnja neutemeljena ali iz gotovih razlogov neizvršljiva. Čudno se vam bo zdelo, ako društvo na občnem zboru poje slavo predpostavljene oblasti.

Opozoriti pa vas moram, da še nisimo bojna organizacija. Moje skromno mnenje je, da se zlepa in s prošnjo mnogo doseže in jasno je, da na vsak pro-

s im sledi hvala. Vsestransko podporo sem našel vedno tudi pri predsedniku Zveze, g. Urbančiču, kateremu izrekam najtoplejše zahvalo. Za nas je bil res dober in bo menda tudi še dober ostal, če je to njegovim nasprotnikom všeč ali ne.

Nehvaležen bi bil, ako bi se ob tej priliki ne spomnil tudi vrlega tovariša g. Jožeta Otoničarja. Bil je moja desna roka in podpiral me je krepko in z vso vnmemo pri vsakem delu. Hvala mu!

Ko sem prevzel predsedstvo društva, se je pojavil proti moji osebi in proti tendenci društva odpor, ki je vodil do ustanovitve društva poštних odpravnikov. Skušal sem razdor ublažiti in preprečiti cepitev društva z mojim takojšnjim odstopom. Žal, da tozadevno nisem imel uspeha. Čitali ste v Poštnem glasniku polemiko, ki jo je imel tovariš Otoničar s predsednikom Lihtenekerjem in sem prepričan, da ste bili vsi istega naziranja, kakor naš takratni tajnik. Z zadovoljstvom moramo omeniti, da je dve tretjini upravnikov in voditeljev urada ostalo zvestih naši organizaciji. Razmere so se v zadnjem času ublažile, kajti mnogo članov društva upravnikov je pristopilo zopet k nam in več jih je, ki so organizirani tu in tam. Sicer pa zapažam prijazno zblizevanje obeh organizacij in upam na skorajšnjo združitve ali vsaj popoln sporazum.

Veliko mi je na tem, da pridobi naše društvo zopet agilnih, neustrašenih boriteljev, kakor je bil prejšnji v borbi za naše težnje osiveli tovariš Ulepič. Ne bo naopak, ako danes javno priznam, da se moramo zahvaliti v prvi vrsti njegovemu delovanju, da so se združile vse do takrat razcepljene organizacije v sedanjo enotno falango. — Zborujemo danes prvič v Mariboru, ker je bila to želja tovarišev ob Dravi in ker je tudi naša želja, da se delovanje društva prenese izven centrale, da nas kolikor mogoče naši člani spoznajo. Želim, da bi se tudi prihodnji občni zbor vršil izven Ljubljane; mogoče v Celju ali v Zidnem mostu in prosim, da se danes pri slučajnostih o tem sklepa. V tekočem letu nas čaka obilo dela. Gotovo bo že nekaj mesecev po sklicanju novoizvoljene skupščine sprejeta službena pragmatika, ki bo urejala naše razmerje do službodajalca — do države za desetletja. Le močna organizacija bo imela vpliv na zakonodajni odbor.

Nasloniti se bomo morali krepkeje na naš Savez v Beogradu. Vedno čujemo, da bratje Srbi ne razumejo, kaj je organizacija. Prepričan sem ravno o nasprotnem. V starih mejah so plačevali in plačujejo še danes kot članarino cele dnevnice in imajo premoženje, ki je vredno več milijonov kron. Mi Prečani zahtevamo vedno zase odločilno besedo v Savezu; ne pomislimo pa, da je treba tudi plačati članarino, ki znaša v smislu Saveznih pravil 3 Din mesečno za osebo.

Dokler pa ne plačujemo prave članarine, nismo in ne moremo biti pravi člani in ne moremo zahtevati za prazen nič bog ve kaj. O tem bo moral razmišljati novoizvoljeni odbor ter priti do definitivnega zaključka še pred prihodnjim kongresom, ki bo kakor vsako leto ob najhujši vročini v Beogradu. — Prevedbo po uredbi o ustrojstvu sem že omenil enkrat kot pridobitev. Gotovo pa je, da je tudi v naši organizaciji veliko članov, ki se čutijo s prevedbo po tej uredbi prizadete. Tem naj povem

le, da bo zapostavljanje, ki ga danes čutijo, odpravila nova pragmatika! Prepričan sem, da bo ta pragmatika upoštevala delo in odgovornost posameznika ter nagradila s položajnimi plačami bolj ambiciozne in boljje kvalificirane tovariše. Odločno pa stoji društvo proti temu, da bi bila šolska naobrazba izključno merilo za napredovanje v gotove boljše položaje. Z veseljem konstatiram, da tako dobro obiskanega občnega zbora še nisem videl; celo večina občnih zborov Zveze je slabše obiskana. Izredno me tudi veseli, da sem našel v Mariboru tako zavedne in tako krepko organizirane tovariše. Pri Vas bi se mogla učiti Ljubljana in tudi ostala Slovenija.

Priporočam Vam, da ostanete zvesti naši organizaciji in da se je še krepkeje oklenete. Naj Vas ne plaši hipni neuspeh. Naloga prihodnjega odbora bo, da izpopolni, kar je pomanjkljivega. Krepko bo nastopil za težnje in zahteve vseh v društvu včlanjenih kategorij. Nastopiti bo moral za dobrobit vseh članov ter paziti, da se ne bodo godile krivice ne kategorijam in ne posameznikom.

Tovariši!

V slogi je moč!

Bog živi našo organizacijo!

Končno se še topla zahvalim navzočemu upravniku mariborske glavne pošte gospodu Josecku za njegovo gostoljubnost, da nam je rade volje odstopil pismonoško dvorano za zborovanje ter nam sploh šel na roko.

2. Poročilo tajnika, ki izvaja:

Posel društvenega tajnika sem prevzel 25. okt. l. l. po prejšnjem tajniku Otoničarju, ki je moral iz službenih ozirrov to mesto odložiti.

Poročati bi torej moral samo za dobo, kar sem opravljal tajništvo jaz, a po dogovoru z Otoničarjem bom poročal za celo leto.

Kakor že znano, so baš tovariši iz Maribora zahtevali na zadnjem občnem

zboru, da se društvo kolikor mogoče pomladi — to je, da se odboru pritegnejo mlajše moči. Žal s to pomladitvijo nismo dosegli zaželenega uspeha, ker smo nekatere odbornike slabo izbrali, drugi so pa bili premeščeni ali poklicani k vojakom.

Letošnji občni zbor bo moral pritegniti zopet kakih 7 novih odbornikov in upam, da bo imel bolj srečne roke kakor lanski.

(Dalje prihodnjič.)

Razne vesti.

— Občni zbor »Dobrote«. — Prvi redni občni zbor »Dobrote«, obsmrtnega podpornega društva poštних nameščenec v Ljubljani, ki bi imel biti v nedeljo dne 11. marca, je preložen na nedeljo 25. marca t. l., in bo ob devetih dopoldne v kurzni dvorani direkcije pošte in telegrafa v Ljubljani, Sv. Jakoba trg 2. Če bi ob tej uri ne bil sklepčen, bo eno uro kesneje občni zbor ob vsaki udeležbi. — Dnevni red: 1. poročilo odbora, 2. volitve, 3. slučajnosti. Vabimo vse člane, da se zbora udeleže. Gostje so dobro došli! — Odbor.

Novi odbor Društva poštних uradnikov in uradnic. — Na podlagi sklepa občnega zbora od dne 4. marca t. l. se je na prvi društveni seji konstituiral naslednji odbor: predsednik Jos. Kavš, podpredsednik Jos. Dular, tajnik Jos. Jakše, tajnikov namestnik Slavko Bizjak, blagajnik Anton Berčon, blagajnikov namestnik Ana Mohar; odborniki: Jakob Šegula, Pavla Ciuha, Jos. Otoničar, Jos. Ferluga, Tilka Jak, Miroslav Kališ, Ludovik Štaut, Lucijan Kovačič, Ana Bricelj in Jos. Čampa; namestniki: Mara Zierer, Iva Smerdu in Lojze Hrašovec; pregledovalca računov: Rudolf Rozman in Janez Hameršak. Od teh so izbrani kot delegatje v Zvezo poštних organizacij tovariši: Kavš, Jakše, Otoničar, Dular, Ferluga, Čampa, Ciuha, Bizjak, Kališ, Berčon, Šegula in Jakova.

Zahvala.

Podpisana žalujoča rodbina Lahovič se tem potom najpriskrnejše zahvaljuje za številne dokaze srčnega sočutja povodom britke izgube naše iskreno ljubljene hčerke oziroma sestrice

Marije Lahovič.

Prisrčno zahvalo izrekamo tudi vsem, ki so blago pokojnico spremljali k zadnjem počitku, ter jo blagohotno počastili z cvetlicami in vencji, posebno še velečastitemu g. veroučitelju, celemu učiteljskemu zboru in vsem šolskim tovarišicam, kakor tudi g. višjemu poštnemu upravniku, g. poštnim uradnikom, uradnicam in svojim blagim tovarišem in njihovim obitelji.

Žalujoča rodbina Lahovič.

„Meraki“

Medic, Rakovc & Zankl

tovarna kemičnih in rudninskih barv in lakov
Centrala Ljubljana. Podružnica Maribor.
Skladišče: Novi Sad.

Ljubljana: Telefon 64.

Brzjavljavi: MERAKL

Ljubljana: Poštni predal 120.

Emajlni laki. Pravi firnež. Barve za pode. Priznana najboljša in zanesljiva kakovost barve za obleke, vse vrste barv, suhe in oljnate, mavec (Gips), mastenec (Federweis), strojno olje, karbolinej, steklarski in mizarški klej, pleskarski, slikarski in zidarški čopiči, drugi v to stroko spadajoči predmeti. (18)

Neveste!

Zaloga pohištva, lastna tapetniška delavnica

Od navadne do najfineje opreme. Cene dnevne.

Brata Sever

Ljubljana, Gosposvetska c. 13. (Kolizej).

Konfekcijska tovarna

FRAN DERENDA & CIE. Ljubljana

Pisarna
Emonska cesta 8.

313

Telefon Interurban

Tovarna

Erjavčeva cesta 2.

249

Najmodernejša in največja tovarna moških, dečjih in fantovskih oblačil.

KONKURENČNE CENE

„ORIENT“

družba z o. z.

tovarna oljnatih barv, lakov, firnežev in steklarskega kleja

LJUBLJANA, SLOMSKOVA ULICA 19,

IN UDMAT PRI LJUBLJANI.

Prodajalna: Miklošičeva cesta 4

Zaloga kemičnih in rudninskih barv ter vseh slikarskih in pleskarskih potrebščin.

Razširjajte „Poštni Glasnik“!

Odgovorni urednik Ivan Benčan, Ljubljana.
Izdaja Zveza poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.

Ivan Bonač trgovina s papirjem
priporoča svoje
pisarniške potrebščine.

MODNA TRGOVINA

A. SINKOVIC nasl. K. Soss

Ljubljana, Mestni trg 19.

Priporoča svojo zalogo: perila, pletenine, svile, modni nakit,
galanterija, kožuovina, parfumerija.
Cene priznane nizke. (72) Cene priznane nizke

Telefon št. 426.

Telefon št. 426

Stavbeno podjetje

Ivan Ogrin, Grubarjevo nabrežje štev. 8

se priporoča za vsa stavbena dela. Cene solidne.

Točna postrežba (25)

Josip Petelinc

Sv. Petra nasip 7.

priporoča najcenejši nakup potrebščin za krojače,
čevljarje in šivilje, modno blago, palice, tovarniška
zaloga najboljših šivalnih strojev „GRITZNER“ v vseh
opremah za obrt. Kayser, Adler za čevljarje in krojače

Poljanska cesta št. 8.

Ustanovljeno 1852.

Teod. Korn, Ljubljana

(preje Henrik Korn).

Krovec, stavbni, galanterijski in okrasni
klepar. Instalacija vodovodov.

Naprava strelvodov. Kopalniške in klosetne naprave.
Izdeltovanje posod iz pločevine za firnež, barvo, lak
in med vsake velikosti kakor tudi posod (škafle)
za konzerve. (11)

Ljubljanska kreditna banka
v Ljubljani.

Ustanovljena 1900.

Ustanovljena 1900

Delniška glavica in rezervni zakladi
ca K 150,000.000.—

Cekovni račun: štev. 10.509.

Brzjavni naslov: BANKA LJUBLJANA, Telefon št.
261 in 413.

Se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.

Obrestuje vloge najugodnejše.

Prodaja srečke razredne loterije.

Podružnice: Brežice, Celje, Gorica, Kranj, Maribor,
Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

VOJNOVIČ & CIE
LJUBLJANA
ELEKTRO
MATERIJAL

Kunstek & Pleterski
trgovina z manufakturo, modnim bla-
gom, usnjem in kožami
Ljubljana, Vodnikov trg 5. (24)

Na drobno **Manufaktura** Na debelo
I. KOSTEVC

Ljubljana, Sv. Petra cesta 4.

Telefon 538.

(44)

Cekovni zavod 11.228.

Manufakturna trgovina na veliko

Hedžet & Koritnik

Ljubljana

Frančiškanka ul. 4.

Telefon int. 75.

(70)

Brzjavni: Hedžet.

PRIPOROCAMO PAPIRNO TRGOVINO

IVAN GAJŠEK

Ljubljana, Sv. Petra cesta 2,

ki ima vedno v zalogi vsakovrstne pisarniške in šolske
potrebščine, fini pisarni in drugi papir, trgovske in
poslovne knjige, bloke, razmnoževalne priprave, raz-
glednice v veliki izbori.

Vsakovrstno usnje in garantirani čevlji domačega
zdelka posebno štapačni za moške, ženske in otro-
ke, kakor tudi finejši iz boksa se dobe pri trdki

GASPER MAHER

LJUBLJANA

TRŽAŠKA C. 9.

(nasproti tobačne tovarne)

Postrežba točna in solidna!

R. RANZINGER

Centrala in skladišče

LJUBLJANA, Cesta na južno železnico

PODRUŽNICA JESENICE.

Podjetje za prevažanje blaga priv. južne železnice
carinska agentura, podjetje za prevažanje pohištva,
skladišče z direktno zvezo s ttirom.

Naslov za brzjavke: RANZINGER LJUBLJANA.

Mednarodna spedijska pisarna.

Nova založba, I. Z. Z. O. Z., Ljubljana.
Trgovina s papirjem in vsemi pisarni-
škimi potrebščinami.

Knjigarna! Ima v zalogi vse slovenske knjige, šolske,
leposlovne in znanstvene.

Ivan Šiška

tovarna parket in parna žaga

Ljubljana, Metelkova ulica 4.

Prodaja tudi odpadke lesa od žage za kurjavo.

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANC, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta štev. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po
nizkih cenah. (22)

Kožuovina in čepice

se dobe pri krznarju

Filip Bizjak

Gospodarska cesta 13. (Kolizej). (20)

Aleksander Oblat

trgovina čevljev

na debelo in drobno

Za popštne in železničarske
uslužbenca 5% ceneje.

Centrala: Ljubljana, Sv. Petra c. 18.

Podružnica: Novi Sad, Vilsonov trg 2

(23)

Glavna zaloga cigaretnege

en gros! „Abadie“ papirja en gros!

Vse vrste ovojnega, konceptne-
ga pisemskega ter barvastega
couleurnege papirja ima vedno
v zalogi po najnižji ceni

A. Lampret

Telf. int. št. 247

Krekov trg št. 10.

Prometni zavod za premog
d. d. v Ljubljani

prodaja

iz slovenskih premogovnikov velenjski, šentjanški in
trboveljski premog

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo kakor tudi
za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks vsake vrste in vsakega izvora ter
priporoča zalsti la čehoslovaški in angleški koks za livarne
in domačo uporabo, kovaški premog, črni premog in brikete.

Naslov:

Prometni zavod za premog d. d. centrala v Ljubljani

Miklošičeva c. 15/II.

Podružnica v Novem Sadu (Bačka).

LJUBLJANA
Mestni trg 5.

O. BERNATOVIC

trgovina
Konfekcijska